



ماجرای عمل علامه طباطبایی در لندن

حجت‌الاسلام جوادان از علمای اخلاق تهران ضمن ارائه تعریفی از «انسان کامل» و راه رسیدن به این مهم، ماجرای عمل بدون بی‌هوشی چشم علامه طباطبایی (ره) در لندن را بیان کرد.

حجت‌الاسلام جوادان از علمای اخلاق تهران ضمن ارائه تعریفی از «انسان کامل»؛ و راه رسیدن به این مهم، ماجرای عمل بدون بی‌هوشی چشم علامه طباطبایی (ره) در لندن را بیان کرد.

به گزارش خبرگزاری فارس، حجت‌الاسلام والمسلمین محمدعلی جوادان در ادامه مباحث اخلاقی خود در ماه مبارک رمضان، رابطه میان شخصیت آدمی و میزان همت و اراده او را بیان کرد که متن آن در پی می‌آید.

قرآن می‌فرماید: 171؛ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ؛ اگر کسی گناه می‌کند، گناه برایش پیش می‌آید. آن کسی که گناه نمی‌کند کیست؟ می‌توانیم کسی که گناه نمی‌کند هم داشته باشیم.

در این شهرمان هم هستند کسانی که گناه نمی‌کنند. بودند، هستند کسانی که گناه نمی‌کنند. می‌شود، گناه نکردن شدنی است. حالا اگر کسی برایش گناه آمد زود توبه کند. اگر زود توبه کند بخشیده می‌شود، در نامه عمل ثبت نمی‌شود. اگر ثبت شد یک کمی جبران کردنش سخت می‌شود.

خودتان مکرر امتحان کردید. در یک صفحه سفید می‌نویسید بعد پاکش می‌کنید. هر مقدار هم که پاک‌کن شما خوب باشد مستحکم هم بکشید، یک جایی می‌ماند. اما اگر آدم زود توبه کند، دیگر جایش نمی‌ماند. اگر جایش بماند بعد ممکن است یک کمی روی هم، روی هم جمع بشود مشکل بشود. اگر زود آدم توبه کند؛ آن وقت فرموده‌اند این توبه‌اش قبول است. زود هم قبول می‌شود.

بعد فرمودند اگر کسی تا دم مرگ گناه کرد، این فرد دیگر توبه ندارد. تا آخرین لحظه عمرش داشته گناه می‌کرده؛ درحالی که داشته گناه می‌کرده از دنیا رفته است. این توبه ندارد.

خوب بین این دو تا حالت چطور؟ وعده بخشش دادند. قرآن دارد: 171؛ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا؛ خدا همه گناهانمان، همه را می‌بخشد. فقط یک همت می‌خواهد که آدم برگردد. شخصیت آدم به همتش است. به قدرت عزم و اراده‌اش هست. همه شخصیت آدم، شخصیت انسانی، به همتش هست.

ببینید هیچ وقت گرگ نمی‌تواند تصمیم بگیرد که گوسفندی را ندرد. اصلاً چنین قدرت تصمیمی ندارد. انسان قدرت تصمیم دارد و انسانیت به آن قدرت تصمیمش است. هر چقدر قدرت تصمیم بیشتری دارد انسانیت بیشتری دارد.

بعضی از بزرگان گفتند: قدرت اراده آدم فارق بین انسان و حیوان است. آنچه که بین انسان و حیوان فرق می‌گذارد قدرت تصمیمش است. انسان می‌تواند تصمیم بگیرد. هیچ موجود دیگری نمی‌تواند تصمیم بگیرد. انسان تصمیم می‌گیرد علیه خودش، علیه هواها و هوس‌های خودش. این قدرت فقط خاص انسان است. این بزرگترین جنگ ممکن است که برای انسان پیش بیاید.

اگر انسان بتواند علیه خودش قیام کند و خودش را فتح کند یعنی اختیارش دست خودش بیاید می‌شود انسان کامل. آدمی که اختیارش دست خودش است می‌شود انسان کامل. اگر کسی اختیارش دست خودش باشد اختیار عالم هم به دستش می‌دهند. می‌تواند از درب‌های بسته و قفل شده هم عبور کند.

* ماجرای عمل بدون بی‌هوشی علامه طباطبایی

مرحوم آقای طباطبایی رفته بودند لندن برای معالجه قلب؛ درون چشمانشان رگ‌های خونی بود. آن آقایان گفتند آقا اگر اجازه بدید

این رگه‌های خونی را می‌توانیم از چشم شما در بیاوریم. فرمودند عیب نداره. گفتند مثلاً فردا صبح تشریف بیارید بیمارستان فلان. دوستانشان اطرافشان بودند. ایشان رفتند بیمارستان. صبح آمدند. خب آقا اجازه بدید همین الان ما شما را بی‌هوش می‌کنیم، یک بی‌هوشی نیم ساعته و شما را عمل می‌کنیم. ایشان فرمودند احتیاجی نیست من را بی‌هوش کنید. خب نمی‌شه آقا! چاقوی جراحی می‌خواهد در چشم شما عمل کند. چشم اجازه نمی‌دهد. فرمودند نه لازم نیست. آقا چطور می‌شود لازم نیست؟ فرمودند چشم من دست خودم است، پلک من دست خودم است. اختیار پلکم دست خودم است. عمل کردند دیدند بله ایشان می‌توانند نیم ساعت، سه ربع پلکشان را باز نگه دارند!

داستان البته خیلی است. نمی‌خواهم بیشتر عرض کنم. عالم در دستش می‌آید. نه فقط گوشش. اگر کسی هوا و هوشش دست خودش آمد گوشش، چشمش، عالم در مشتش می‌شود.

یک ذره همت کنیم، این سفره برای همه پهن است. این سفره، سفره اختیارداری است، شما هم می‌توانید اختیاردار بشوید؛ می‌توانی اختیاردار بر جهان بشوی!